زیارة حضرت اوّل وارد و آخر نازل روح العالم فداهما

بسمه الرّؤف الکریم

السّلام الظّاهر من مطلع فم ارادة اللّه مولی الوری و النّور المشرق من افق سمآء رحمته الکبری و آیته النّورآء علیکم یا ایادی القدرة فی ملکوت الانشآء و ظهورات العظمة بین الأرض و السّمآء

انتم الّذین ایقظتکم نسمات فجر الظّهور و اجتذبکم ندآء مکلّم الطّور انتم الّذین وجدتم رائحة الرّحمن اذ سرت من یمن العرفان بارشادکم سرع الظّمآن الی بحر الحیوان و العاصی الی فرات الرّحمة و الغفران انتم آیات الحقّ و صراطه بین الخلق بکم توجّهت الوجوه الی الأفق الأعلی و سرع الفقیر الی مطلع الغنی

بمصیبتکم ناحت الأشیآء و صاحت الذّرّات بین الأرض و السّمآء و ترک آدم الجنّة العلیا و اختار لنفسه مقاماً فی الغبرآء انتم مشارق القدرة بین البریّة و مطالع الاقتدار بین الأخیار بکم ظهر ربیع المعانی فی عالم البیان و تجلّی الرّحمن علی من فی الامکان

انتم ایادی امره فی بلاده و انجم عنایته بین عباده بکم بزغت شموس العرفان و انارت آفاق الأدیان و سطعت اشعّة انوار العلوم بین الأمم و اتّسعت دوائر الفنون فی العالم انتم مشارق وحی اللّه فیما سواه و مطالع آیاته فی ناسوت الانشآء و بقیامکم قام النّاس لخدمة الأمر و جری فرات الرّحمة بین البشر

انتم لآلئ البحر المکنون و حروفات الکتاب المخزون من کلمتکم العلیا فصّل کتاب الأسمآء و فتحت ابواب الخیر علی من فی الأرض و السّمآء بکم ظهر حکم الکاف و النّون و برز السّرّ المکنون و فکّ ختم الرّحیق المختوم

آه آه بحزنکم اخذت الأحزان اهل الفردوس الأعلی و ناحت سکّان ملکوت الأسمآء بمصیبتکم اخذت الزّلازل قبائل الجزیرة الخضرآء فی شاطئ قلزم الکبریآء بها صعدت زفرات المقرّبین و نزلت عبرات المخلصین انتم کتب اللّه و زبره و صحف اللّه و الواحه بفرحکم ابتسم ثغر الوجود و بحزنکم ناح الغیب و الشّهود

انتم سفن اللّه الجاریة علی بحر مشیّته و حزب اللّه القائمون علی نصرة امره بکم ظهر النّبأ الأعظم و ارتعدت فرائص الأمم بندائکم استیقظ کلّ نائم و قام کلّ قاعد و سرع کلّ سطیح و انتبه کلّ غافل و تعلّم کلّ جاهل و اطمئنّ کلّ مضطرب و نطق کلّ کلیل بذکرکم الأحلی سرع الوری الی الأفق الأعلی و سرت السّفینة الحمرآء علی بحر الأسمآء

انتم مشارق مشیّة اللّه و مطالع امره و مظاهر حکمه و مصادر اقتداره و مخازن علمه و کنائز اسراره و مکامن قضائه و مواقع امضائه و جواهر بحر جوده و معادن کرمه و شموس سمآء فضله و اقمار آفاق عطائه بکم نصب لوآء انّه هو اللّه فیما سواه و عرف کلّ غریب مرجعه و مثواه

باقبالکم سرع المخلصون الی مشهد الفدآء و انفقوا ما لهم فی سبیل اللّه مولی الأسمآء بکم فاز المقرّبون بکوثر البقآء و الموحّدون بما جری من البقعة النّورآء فی الفردوس الأعلی عند سدرة المنتهی

اشهد انّ بکم فاحت نفحة الرّحمن فی الامکان و تضوّعت رائحة السّبحان فی البلدان بکم استقرّ العرش علی ارض الزّعفران و استوی علیه الرّحمن بکم لاح افق الایقان و نطقت الأشیآء الملک للّه المقتدر المنّان بأسمائکم اشرقت شموس المعانی من بروج البیان و سالت جداول حکمة المنّان فی ریاض العرفان انتم المعانی الّتی لا تعرف بالألفاظ و لا توصف بالأذکار

نعیماً لفقیر قصد افق غنائکم و لعطشان سرع الی شاطئ بحر الطافکم و لذلیل توجّه الی بساط عزّکم و لجاهل اقبل الی مشرق علمکم و لمکروب تقرّب الی خبآء مجدکم و سرادق فضلکم و لمریض مال الی کوثر شفائکم و لضعیف توجّه الی ملکوت اقتدارکم و لحبیب فاز بسلسبیل وصالکم و تشرّف بلقائکم الّذی لا یعادله ما خلق فی الابداع و ظهر بالاختراع

طوبی لضالّ رکض الی مشارق هدایتکم و لراقد استیقظ من ذکرکم و لمیّت تحرّک من نفحات بیانکم و تزیّن بطراز الحیوة فی ظلّکم و لقاعد قام لخدمتکم و لناطق نطق بثنائکم و توجّه الی ینابیع جودکم و لعاص ورد بحر الغفران بشفاعتکم

بندائکم الأحلی انجذبت الأشیآء الی اللّه مالک الأسمآء و باقبالکم الی الأفق الأعلی اقبلت الوجوه الی مشرق عنایة ربّکم الأبهی بکم ظهرت کنوز الأسمآء بین الوری و بکم اشتعلت افئدة العشّاق فی ناسوت الانشآء

البهآء المشرق من افق سمآء بیانی لکم و علیکم و لمن اقبل الیکم و توجّه الی ساحة عزّکم بکم غنّت حمامة القدم و غرّدت طیور العرش بین الأمم و ماجت البحار و هاجت الأریاح و سطعت الأنوار و اشرقت الآفاق و دلع الدّیک و ظهر المستور و برز المحتوم و ادارت ید الفضل رحیقها المختوم بکم طلع صبح الایقان و طفأ سراج الأوهام و فتح باب الالهام و بکم ظهرت اسرار الکتاب و خرق الحجاب بکم غرّدت الورقة الخضرآء علی الدّوحة الحمرآء و شهدت بما شهد اللّه قبل خلق الأرض و السّمآء

انتم امواج هذا البحر الّذی به ماجت البحار و ظهرت رحمة اللّه فی الأقطار اشهد انّکم الجداول المنشعبة من البحر الأعظم و الأقمار المشرقة من افق العالم و الأنوار اللّائحة بین الأمم انتم الّذین جعل اللّه کلّ واحد منکم فرعاً لهذا الأصل القدیم و مترجماً لهذا السّرّ المجلّل المقنّع العظیم و مظهر الاسمه الکریم و حاکیاً عن فضله العمیم طوبی لمن استبرک بأنفاسکم فی حیوتکم و استهدی بنبراسکم بعد مماتکم بکم سبغت النّعمة و سبقت الرّحمة و ظهرت الحجّة و نزّلت المائدة و تمّت الکلمة و سرت النّسمة و لاح برهان الرّحمن بین البریّة

بمصیبتکم اضطربت قبائل مدائن الأسمآء و ناح القلم الأعلی و تکدّر اهل الجنّة العلیا و اصفرّت اوراق سدرة المنتهی و انصعقت الحوریّات فی الغرفات الحمرآء و صاحت الذّرّات بین الأرض و السّمآء و توقّف قلم الاسم الأعظم عن الحرکة فی میادین الذّکر و الثّنآء

نعیماً لمن استضآء بأنوار وجهکم و فاز بقرب جوارکم و طاف حولکم و زار رمسکم و لاذ بحضرتکم و تمسّک بحبل فضلکم و تشبّث بذیل عنایتکم و جاهد فی سبیلکم و استشهد فی حبّکم

بکم انار الأفق الأعلی و اقبلت الوجوه الی اللّه مالک الأسمآء و بکم ظهرت سلطنة اللّه و اقتداره و عظمته و کبریائه انتم انوار الملکوت و اسرار الجبروت و مطالع امر اللّه فی عالم النّاسوت بکم اشرق نیّر البیان و ظهر بحر العرفان و ارتفعت سمآء الایقان و استقرّ عرش الرّحمن فی الامکان

طوبی لکم و لأوّلکم و آخرکم و ظاهرکم و باطنکم و لمن تقرّب الیکم و زار قبرکم و تمسّک بحبل الطافکم و تشبّث بأذیال ردآء مواهبکم

سبحانک یا اله الوجود و مالک الغیب و الشّهود اسئلک بأمطار رحمتک الّتی بها ظهرت نعمک و آلائک لعبادک و بأسرار علمک و لآلئ بحر عرفانک ان تغفر لی و لوالدیّ و لکلّ عبد تمسّک بهذا المقام الشّریف و سرع الی هذا المقرّ المنیف

ای ربّ اسئلک بالکلمة الّتی بها سخّرت افئدة الأولیآء ان تقضی لی حوائجی ثمّ اجعلنی مستقیماً علی امرک و ناظراً الی افقک منقطعاً عن الّذین کفروا بک و بآیاتک

ای ربّ تری عبدک سرع الی بحر غفرانک و ما اراد الّا ما کتبته لأولیائک انّک انت المقتدر الّذی لا یعجزک شئونات العباد و لا تمنعک ضوضآء من فی البلاد تفعل بقدرتک ما تشآء و تحکم ما ترید انّک انت القویّ الغالب القدیر

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۶ مه ۲۰۲۳، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر